

MONITUM AD LECTOREM.

*I*x lucem aspicerat Tomus prior, cùm Hollandiae nova publica divulgarent, velut ex Urbe nuntiatum, prodiisse à me tomum pro Constitutione UNIGENITUS, atque istiusmodi esse, ut exercitium præbiturus esset ingenii eruditorum, ac typis. Effectum vaticinii, aut minarum expectavi hactenus pede firmo, certus stare promissis, que in Tomi primi Monito præmisseram, me fore in defendendo opere, si aggrediendi adversariis animus esset, hanc segniorem, quām fuerim in suscipiendo. Nihil autem hostile, nihil adversum comparet hactenus præter medium paginam in Documento Pastorali Gallico, ubi triplex occurrit accusatio. I. Quod sustineam dogma Ludovici Molina de divinæ gratiæ auxiliis maximè immoderata le Molinisme le plus outrè. II. Quod de differendâ absolutione assertiones laxas, & scandaloso obnoxias tradam, ipsiusque Bullæ stabiliam autoritate. III. Quod propositiones aliquas damnem, quas veluti licitas, & orthodoxas agnoverat instructio Pastoralis Antistitutum, qui Constitutionem UNIGENITUS admisere.

Ad primum quod attinet accusationis caput, nequaquam mibi conscius sum, ullam à me in toto priore volumine traditam Molina Sententiam, ipsi, aut Schole Societatis propriam, aut non communissimam Ecclesiæ. Centenos possum ex omnibus schola, & ordine proferre hujus encomii ultro mibi attributi testes. Quos Reverendissimus P. Magister S. Palatii statuit illius operis Censores, fuere duo Schole Thomisticæ Doctores gravissimi, quorum alter Episcopus tunc electus, nunc etiam consecratus est: alter Sac. Congregationis Indicis Secretarius; uterque S. Officii Qualificator, & inter eos, qui Propositionum Quæshelianarum interfuerere examini. Non est autem verisimile, quod Molinismum maximè immoderatum tantis fuisse prosecuti elogiis. Posterior Censorum ex S. Dominici familia sic approbationem suam de me loquens concludit: Tantâ denique se gerit erga Catholicorum Scholas modestiâ, & observantiâ, ut firmam ipse spem conceperim, etiam Thomisticæ Alumnos hoc volumen haud parvi facturos. Sic enim Author totam hanc materiam pertractat, ut legenti clare constet, ex nullius particularis Scholæ placitis pendere damnatorum Articulorum confutationem, aut Constitutionis Apostolicæ æquitatem sicut reipsa non dependet; quandoquidem tam pro Constitutione, quām contra quem-